

Иван Вазов

Привет!

Омайница светла и мила
на мойта душа и полет,
природо, що даваше сила
и здраве на младий поет –
привет!

Вий, родни поля и долини,
гори, висини – дивен свет
на мойте мечти, вий, светини
чаровни за младий поет –
привет!

Остана ли връх недостигнат
от мойте крила – неначет?
Кой колос, от бога издигнат,
нема гост безумний поет?
Привет!

Отдавна ваш гост съм веч рядко
под тежкий на времето гнет,
но с мисъл прегръщам ви сладко,
прегръща ви старий поет –
привет!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5110>]